

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 03.09.1969, sp. zn. 8 Tz 87/69, ECLI:CZ:NS:1969:8.TZ.87.1969.1

Číslo: 4/1970

Právní věta: Dôvodom pre preradenie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody do vyššej nápravnovúchovnej skupiny nemôže byť len ohľad na zdravotný stav odsúdeného. Tento zdravotný stav môže byť len dôvodom k tomu, aby odsúdený bol v rámci tej istej nápravnovúchovnej skupiny zaradený na takú prácu, ktorá zodpovedá jeho zdravotnému stavu, a to nie súdom, ale náčelníkom nápravnovúchovného ústavu. Odsúdený, ktorý si odpykáva trest odňatia slobody, môže žiadať len o preradenie do nižšej nápravnovúchovnej skupiny, nie však o preradenie do vyššej nápravnovúchovnej skupiny.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 03.09.1969

Spisová značka: 8 Tz 87/69

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Trest odnětí svobody, Výkon trestu odnětí svobody

Předpisy: 59/1965 Sb. § 6 odst. 2

§ 11

§ 6 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 4/1970 sb. rozh.

Dôvodom pre preradenie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody do vyššej nápravnovúchovnej skupiny nemôže byť len ohľad na zdravotný stav odsúdeného. Tento zdravotný stav môže byť len dôvodom k tomu, aby odsúdený bol v rámci tej istej nápravnovúchovnej skupiny zaradený na takú prácu, ktorá zodpovedá jeho zdravotnému stavu, a to nie súdom, ale náčelníkom nápravnovúchovného ústavu.

Odsúdený, ktorý si odpykáva trest odňatia slobody, môže žiadať len o preradenie do nižšej nápravnovúchovnej skupiny, nie však o preradenie do vyššej nápravnovúchovnej skupiny.

(Rozsudok Najvyššieho súdu z 3. septembra 1969 sp. zn. [8 Tz 87/69.](#))

Najvyšší súd v konaní o podanej sťažnosti pre porušenie zákona zrušil právoplatné uznesenie okresného súdu v Leviciach z 12. februára 1969 sp. zn. Nt 235/69, ktorým bol odsúdený A. K. preradený pre výkon trestu odňatia slobody z I. nápravno-výchovnej skupiny do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Z odôvodnenia:

Odsúdený A. K. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny. Od A. K. podal žiadosť o preradenie do II. nápravno-výchovnej skupiny, čo odôvodnil tým, že prekonal pľúcnu chorobu, že by mu preto lepšie vyhovovala práca v inom prostredí a pracovné zaradenie v nápravno-výchovnom ústave v Želiezovciach mu nevyhovuje.

Právoplatným uznesením Okresného súdu v Leviciach z 12. februára 1969 sp. zn. Nt 235/69 bol odsúdený A. K. preradený pre výkon trestu odňatia slobody z I. nápravno-výchovnej skupiny do II. nápravno-výchovnej skupiny. Toto uznesenie súd odôvodnil tým, že po prejednaní žiadosti odst. K. rozhodol tak, ako je to vo výroku uznesenia uvedené s ohľadom na narušené zdravie odsúdeného K.

Proti tomuto uzneseniu podal generálny prokurátor sťažnosť pre porušenie zákona a navrhol nápravu vadného rozhodnutia. V sťažnosti pre porušenie zákona bolo vytknuté porušenie zákona v ustanovení § 6 odst. 3 zák. č. 59/1965 Zb., keďže podľa sťažnosti pre porušenie zákona odsúdený A. K. nebol osobou oprávnenou na podanie návrhu na preradenie z I. nápravno-výchovnej skupiny do II. nápravno-výchovnej skupiny. Ďalej sťažnosť pre porušenie zákona vytkla, že pre preradenie odst. K. z I. nápravno-výchovnej skupiny do II. nápravno-výchovnej skupiny neboli ani splnené zákonné podmienky uvedené v § 6 odst. 2 zák. č. 59/1965 Zb.

Najvyšší súd preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona správnosť napadnutého uznesenia, i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený.

Podľa § 6 odst. 2 zák. č. 59/1965 Zb. o výkone trestu odňatia slobody ak odsúdený porušuje sústavne a závažným spôsobom stanovený poriadok alebo disciplínu pri výkone trestu alebo ak spácha za výkonu trestu trestný čin, môže ho súd preradiť do vyššej nápravno-výchovnej skupiny. Z týchto zákonných podmienok plynie, že dôvodom preradenia odsúdeného odpykávajúceho trest odňatia slobody do vyššej nápravno-výchovnej skupiny môže byť len také chovanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré nasvedčuje vyššiemu stupňu narušenia odsúdeného, takže jednak k jeho náprave je potrebné uplatniť účinnejšie prostriedky, jednak je ho treba izolovať od menej narušených odsúdených (porovn. tiež ustanovenia § 5 zák. č. 59/1965 Zb. a § 39a tr. zák.). Dôvodom pre preradenie odsúdeného do vyššej nápravno-výchovnej skupiny nemôže byť len ohľad na zdravotný stav odsúdeného. Tento zdravotný stav môže byť len dôvodom k tomu, aby odsúdený bol v rámci tej istej nápravno-výchovnej skupiny zaradený na takú prácu, ktorá zodpovedá jeho zdravotnému stavu, a to nie súdom, ale náčelníkom nápravno-výchovného ústavu v rámci jeho povinnosti vytvárať pre odsúdených také materiálne a kultúrne podmienky života, aby bol zabezpečený ich náležitý telesný a duševný rozvoj (§ 11 zák. č. 59/1965 Zb.).

Keď súd preradil odsúdeného K. do vyššej nápravno-výchovnej skupiny len s ohľadom na jeho zdravotný stav, porušil zákon v ustanovení § 6 odst. 2 zák. č. 59/1965 Zb.

Podľa § 6 odst. 3 zák. č. 59/1965 Zb. o preradení odsúdeného do inej nápravno-výchovnej skupiny rozhoduje súd na návrh prokurátora alebo náčelníka nápravno-výchovného ústavu alebo na žiadosť odsúdeného alebo i bez takého podnetu. Odsúdený môže podať žiadosť o preradenie do nižšej nápravno-výchovnej skupiny po vykonaní tretiny trestu a ak je zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny po vykonaní poloviny trestu, vždy však najskôr po uplynutí 6 mesiacov od nastúpenia trestu. Z tohto ustanovenia teda plynie, že odsúdený môže po splnení podmienok uvedených v § 6 odst. 3

zák. č. 59/1965 Zb. podať žiadosť len o preradenie do nižšej nápravno výchovnej skupiny, nie však o preradenie do vyššej nápravno výchovnej skupiny. Návrh na preradenie odsúdeného do vyššej nápravno výchovnej skupiny môže podať len orgán, ktorý zodpovedá za výkon trestu, ev. vykonáva dozor nad výkonom trestu odňatia slobody, tj. náčelník nápravno výchovného ústavu a prokurátor.

Odsúdený A. K. nebol osobou oprávnenou podať návrh na svoje preradenie do vyššej nápravno výchovnej skupiny a súd nemal o jeho žiadosti vôbec jednať. Žiadosť odsúdeného A. K. o preradenie do vyššej nápravno výchovnej skupiny mala byť na súde len podnetom k tomu, aby upozornila náčelníka nápravno výchovného ústavu na nutnosť zaradenia odsúdeného K. na také pracovisko, ktoré by zodpovedalo jeho zdravotnému stavu (§ 45 zák. č. 59/1965 Zb.).

Keď okresný súd rozhodol o preradení odsúdeného K. do vyššej nápravno výchovnej skupiny len na žiadosť odsúdeného K., porušil zákon tiež v ustanovení § 6 odst. 3 zák. č. 59/1965 Zb.